

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 20 Кж 9
Бања Лука, 16.01.2020. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Б.Ђ. и Е.Б., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 25. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог Б.Ђ. и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених Б.Ђ., адвоката В.Р. из Б.Л., Е.Б., адвоката Д.С. из Б.Л. и Р.Г., адвоката М.Б. из Б.Л., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 19 Кв 12-п од 31.12.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.01.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 19 Кв 12-п од 31.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 19 Кв 12-п од 31.12.2019. године, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., након потврђивања оптужнице Републичког јавног тужилаштва, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука, број 12 1 КТ 0000963 19 од 27.12.2019. године, којом се терете и то оптужени Б.Ђ. и Е.Б., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), оптужени Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 25. КЗ РС, а оптужени Б.Ђ. и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, који по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 3 (три) године од дана потврђивања оптужнице, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, а у односу на оптужене Б.Ђ. и Е.Б. и из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог Б.Ђ., адвокат В.Р. из Б.Л., оптуженог Е.Б., адвокат Д.С. из Б.Л. и оптуженог Р.Г., адвокат М.Б. из Б.Л.

Бранилац оптуженог Б.Ђ. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и, како наводи, погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи за приговоре који се односе на постојање општег и посебних услова за притвор, не конкретизујући у ком правцу је постављен приједлог да се рјешење преиначи.

Бранилац оптуженог Е.Б., је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине.

Бранилац оптуженог Р.Г. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора и оптужени пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У образложењу жалбе браниоца оптуженог Б.Ђ., садржана је тврдња да тужилац, у оптужници није предложио провођење доказа из истраге који иду у корист оптуженог, како то прописује одредба члана 14. ЗКП РС, везано за једнакост странака у поступку и тиме одбрани ускраћено право благовременог увида у доказе и припремања одбране, гарантовано чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Изнесене приговоре, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, овај суд оцијењује, као неосноване, јер се право једнакости у поступању, у оквиру права на одбрану, у смислу цитиране законске одредбе члана 14. став 1. ЗКП РС, посматра у пружању исте могућности у погледу приступа доказима и њиховом извођењу на главном претресу. Слиједом наведеног, приједлогом доказа које треба извести на главном претресу које је тужилац поставио у оптужници, ни на који начин није ускраћено право одбрани да изводи доказе у условима непосредности.

Надаље, аргументима изнесеним у образложењу жалби бранилаца оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., оспорава се правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете потврђеном оптужницом, као општег услова за одређивање притвора, као и ваљаност образложења за закључак о постојању посебних притворских разлога, по којима је притвор продужен побијаним рјешењем.

Жалбеним приговорима бранилаца оптужених се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, како у погледу постојања основане сумње да су оптужени починили кривично дјело за које се терете, као општег законског услова примјене мјере притвора, тако и успостављених посебних притворских разлога, садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, а у односу на оптужене Б.Ђ. и Е.Б. и из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Наиме, правилно се у побијаном рјешењу образлаже да је, основана сумња да су оптужени Б.Ђ. и Е.Б., починили кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, а оптужени Р.Г., у вези са чланом 25. истог закона, за која се терете, као законски услов примјене мјере притвора, утврђена ранијим рјешењима о одређивању и продужењу притвора, а додатно потврђена доказима који су приложени уз оптужницу Републичког јавног тужилаштва, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука, број 12 1 КТ 0000963 19 од 27.12.2019. године. У вези са наведеним, а супротно аргументима из жалбе браниоца оптуженог Р.Г., те у вези приговора изнесених на рочишту за изјашњење поводом приједлога за продужење притвора, дати су ваљани разлози у побијаном рјешењу, у односу на овог оптуженог о постојању основане сумње за помагање у извршењу кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. у вези са чланом 25. КЗ РС, за који облик саучесништва се оптужени Гајић терети потврђеном оптужницом.

Надаље, првостепени суд је правилно цијенио чињенице да се оптужени Б.Ђ., у времену након извршења кривичног дјела скривао на непознатом мјесту (скоро два мјесеца), због чега је против њега био одређен притвор и расписана потјерница. С обзиром да оптужени није евидентиран у електронском прегледу државне границе, Граничне полиције Босне и Херцеговине, што указује на закључак да се скривао на територији Републике Српске или Босне и Херцеговине, у побијаном рјешењу се правилно закључује да је он могао бити упознат да је за њим расписана потјерница и одређен притвор. Све ове околности цијењене у вези са тежином дјела за које се оптужени терети, са аспекта законом прописане казне за кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС (казна затвора најмање 10 година или казна дуготрајног затвора), а посебно тежином посљедице (више лица смртно страдало), и по оцјени овог суда, потврђују реалну опасност од бјекства и тиме постојања разлога за продужење притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

У односу на оптуженог Е.Б., за притворски основ из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, правилно су цијењене и образложене у побијаном рјешењу чињенице да је осуђиван за кривично дјело бјекство лица лишеног слободе, да је суочен са оптужницом за тешко кривично дјело, да посједује и држављанство Републике И. и да све те околности, у међусобној повезаности, указују на опасност од бјекства и тиме постојања наведеног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Надаље, околности под којима је кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, учињено, а то су планирање, извршење из засједе, уз употребу аутоматског оружја, ноћу, на јавном путу, да је оштећени С.К. лишен живота у близини своје породичне куће, да је смртно страдао и Ж.П., а Г.И. задобио тешке тјелесне повреде, који су били у возилу са К. у својству његовог обезбјеђења (а смртно страдао и један од саучесника, Ж.К.), представљају околности које ово дјело чине посебно тешким. Наведене околности се правилно, у побијаном рјешењу, доводе у повезаност са интензивним медијским извјештавањем о дјелу, које се прати и у времену релевантом за

продужење притвора и о томе даје ваљано образложење. Све наведено правилно се доводи у везу са исказом свједока Г.С., радника у предузећу чији власник је био оштећени С.К., дат на записник МУП, Управа за ... број 03/1-426719 од 01.11.2019. године, који потврђује одлучност радника тог предузећа у више градова у Републици Српској и Босни и Херцеговини, да у случају пуштања оптужених на слободу, своје незадовољство исказу масовним окупљањем и протестима. Исказ свједока Г.С. је образложен у приједлогу за продужење притвора из оптужнице, прибављен је у истрази и достављен овом суду уз ранији приједлог за продужење притвора (рјешење Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 024603 19 Кв 10 од 07.11.2019. године), тако да одбрани није ускраћено право увида у овај доказ, на којем је (поред осталих доказа, прибављених у истрази) тужилац предложио, а првостепени суд прихватио, као основан, приједлог за продужење притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, у времену релевантном за продужење притвора, правилно је утврђено и образложено постојање ванредних околности које оправдавају закључак да ће пуштање оптужених на слободу резултирати стварном пријетњом нарушавања јавног реда и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У вези са наведеним, правилно је, у побијаном рјешењу образложено, да примјени мјера забрана из одредбе члана 184. и 185. ЗКП РС, у конкретном случају, нема основа.

Примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, а слиједом наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић